

Zkouška se v pěti z prezenčně navštívených škol konala mimo kmenovou školu, z toho ve dvou školách zcela a ve třech školách se pro skupinu žáků konala mimo kmenovou školu a pro jinou skupinu žáků v jejich kmenové škole. U všech zkoušek konaných mimo kmenovou školu byl přítomen vyučující z kmenové školy, který byl současně hodnotitelem žáka. V případě, že školu chápeme jako instituci, nikoliv jako budovu, je možné zkoušku provést i v jiném místě za podmínky, že zkoušejícím bude učitel školy, do níž je žák zapsán k plnění povinné školní docházky. Tato podmínka byla ve všech pěti případech splněna.

Způsob organizace zkoušek stanovuje ředitel školy (právní předpisy nevymezují, jakých podob může nabývat). Školám je tak umožněn široký přístup, který poskytuje možnost zvolit vhodnou formu zkoušky např. žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Přesto by 72,4 % ředitelů všech škol, v nichž jsou zapsáni individuálně vzdělávací žáci, ocenilo nějakou doporučující metodiku pro přezkušování žáků v individuálním vzdělávání.

Ve většině navštívených škol byla zkouška konána individuálně, kdy u zkoušky byl jednotlivý žák (57,4 % škol), ve zbylém podílu škol zkoušku konalo více žáků současně. Byla však zaznamenána také kombinace obou přístupů, kdy část zkoušky proběhla pro všechny žáky současně (společně pro skupinu individuálně vzdělávaných žáků nebo účastí žáků v běžné výuce) a poté pokračovala individuálně.

Tabulka č. 9 Způsob konání zkoušky – podíl škol (v %)

Způsob konání zkoušky	podíl
jednotlivě za vzdělávací obory/předměty dle RVP ZV	64,8
souhrnně	38,9
jednotlivě za vzdělávací oblasti dle RVP ZV	9,3
jinak (rozhovor nad portfoliem)	3,7

Zkouška se nejčastěji konala jednotlivě za vzdělávací obory/předměty podle RVP ZV (64,8 % škol). V necelých dvou pětinach škol proběhla zkouška souhrnně za všechny předměty. Ve dvou školách proběhl pouze rozhovor nad portfoliem, který však byl inspekčním týmem vyhodnocen jako nedostatečný pro zhodnocení dosažené úrovně žáka.

Přestože se využití osobního portfolia žáka při přezkoušení doporučuje, nemělo by být jediným zdrojem hodnocení žáka v pololetí. Informace a doporučení MŠMT k individuálnímu vzdělávání k problematice hodnocení uvádí, že při hodnocení individuálně vzdělávaného žáka na vysvědčení vychází ředitel školy z výsledků zkoušek a k obsahu osobního portfolia žáka může přihlídnout.

Tabulka č. 10 Způsoby přezkoušení žáků v individuálním vzdělávání – podíl škol (v %)

Přezkoušení se konalo formou	podíl
prezentací prací žáka	87,0
kombinací písemné a ústní zkoušky	55,6
ústní zkoušky	37,0
prezentací výstupů projektu	29,6
jinak	24,1
písemné zkoušky	9,3

Přezkoušení probíhalo nejčastěji formou prezentace prací žáka s pomocí žákovského portfolia (v 87 % škol), často doplněné kombinací písemné a ústní zkoušky nebo pouze ústní zkouškou. Portfolia zpravidla obsahovala prezentace výstupů a projektů, pracovní sešity s vypracovanými úkoly, fotografie činností s popisy, videa, výtvarné práce a výtvary z pracovních činností. Z jiných způsobů šlo nejčastěji o práci s pomůckou nebo prezentaci